

NAXOS

Gaudeamus igitur

Studentersange og drikkeviser

**STUDENTER-SANGFORENINGEN
JØRGEN FUGLEBÆK**

Gaudeamus igitur

Studentersange og drikkeviser

STUDENTER-SANGFORENINGEN, JØRGEN FUGLEBÆK

1	Gaudeamus igitur (Tysk folkemelodi / arr. Joh. Hye-Knudsen/ Chr. W. Kindleben).....	2:49
2	Hellige flamme (Weyse / Johan Ludvig Heiberg)	1:38
3	Som løv på linde (Carl Nielsen / Niels Møller)	2:26
4	Sjngom studentens lykkelige dag (Prins Gustaf / H. Säterberg).....	1:38
5	Tanker skal tændes (Carl Nielsen / Hans Hartvig Seedorff)	2:33
6	Herre min Gud, vad den månen lyser (Wennerberg / arr. Jørgen Fuglebæk / Wennerberg).....	2:48
7	Vi er et lystigt folkefærd (J.P.E.Hartmann / Chr. Richardt).....	1:57
8	Hvor herligt er et aftenlag (Grieg / Chr. Richardt)	2:50
9	Nu for de danske studenter (Tysk folkemelodi / arr. Jørgen Fuglebæk / Chr. Hostrup)	2:16
10	På tankens slot (N.P.Hillebrandt / arr. Jørgen Fuglebæk / Chr. Hostrup)	1:48
11	Da vårtoner løde fra lærkernes bryst (Kuhlau / Chr. Hostrup)	1:16
12	Ensom og mørk og snæver er vor bolig (Weyse / Chr. Hostrup).....	1:16
13	Hur skönt det är i skogen få (A.F.Riccicus / ukendt)	1:26
14	Vila vid denna källa! (Bellmann).....	6:45
15	Vort dagværk er til ende (J.P.E.Hartmann / Henrik Hertz)	1:38
16	Bort allt vad oro gør (Bellmann / arr. Joh. Ahlström)	1:56
17	Kom brødre, lad os tømme (Fr. Pacius / Knud Vallo)	2:08
18	En skål for den mø (Weyse / arr. H.Rung / H C Andersen).....	3:05
19	Nu er det stille (du Puy / arr. Jørgen Fuglebæk / Chr. Hostrup)	2:33
20	Helan går (Svensk snapsesang / arr. Einar Ralf / ukendt).....	0:27
21	Hur länge skall på borden (Halvan) (Wennerberg / Carl Nyblom)	1:12
22	Ren helan slunkit ner (Tersen) (Nils-Eric Fougstedt)	1:01
23	Ren som en jomfru (Aquavit) (Knud Vad Thomsen / Hans Hartvig Seedorff)	0:27
24	Ein König ist der Wein (A.E.Marschner / Fr. v. Kobell).....	1:23
25	Here's a health to the King (Engelsk folkemelodi / arr. Vaughan Williams / John Dyer)	2:55
26	Good night ladies (ukendt / arr. Norman Luboff / ukendt).....	4:09

Indspillet med støtte fra Dansk Kapelmesterforening og Preben Johan Michelsens Fond

Indspillet: Sorgenfri Kirke – 11-12. juni 2008, 4. marts 2009, Hendriksholm Kirke – 27. januar, 24. februar, 3. marts 2009.

Producent: Studenter-Sangforeningen, Tekniker: Viggo Mangor.

Studerterne synger

De friske studentersange og drikkeviser har altid været et meget muntert indslag på Studenter-Sangforeningens repertoire både ved koncerter og i festligt lag. Sangene knytter sig tæt til det romantiske billede af studenterlivet, og de fordeler sig i tre hovedgrupper: sange fra de officielle akademiske kantater, studentersange og drikkeviser. Især de sidste er mere universelle og strækker sig i tilblivelse såvel som i udførelse over mange år. Udvalget præsenterer nogle af de fineste satser inden for hver genre – og samtidig et repertoire, der hører til korets mest populære sange.

Universitetssange

Musikken indgik som et fast led i de officielle akademiske fester. Den var med til at gøre ritualet højtideligt og pompøst, og kantaternes tekster understregede, at man nu befandt sig i en særlig videnskabelig verden. Den **Hellige Flamme (2)** er således det himmelske lys, som ønen på Universitetsbygningen i København skuer, videnskabens symbol. Koret med denne titel er samtidig afslutningen på kantaten til rektorskiftet, som C.E.F. Weyse komponerede sammen med kantaten til Reformationsfesten på Universitetet i 1839. Det var Johan Ludvig Heiberg, der skrev teksten, og det lykkedes på få dage komponisten at færdiggøre værket, så det kunne opføres den 31. oktober. Kantaten blev da også brugt helt frem til 1870. Koret "Hellige Flamme" er stadig en levende del af dansk studentertradition og en af de kompositioner, der har stået længst på repertoiret. Det er et uudværligt indslag ved immatrikulation og årsfest på Københavns Universitet såvel som ved flere fakulteters årsafslutninger.

Som Løv paa Linde (3) stammer fra Carl Nielsen og Niels Møllers kantate til Københavns Universitets årsfest i 1908. I 1906 havde Universitetet besluttet, at man nu kun skulle have én årlig festlighed, årsfesten, og dertil krævedes en ny kantate. To år efter var kantaten klar og kunne uropføres under ledelse af Sangforeningens dirigent, Salomon Levysohn, og den holdt sig på repertoiret med enkelte omarbejdelser indtil 1968. I koret gik den ofte under titlen *Tarmslyngskantaten* på grund af den lidt kringledte tekst, men især satsen "Som Løv paa Linde" blev ved flere lejligheder opført som selvstændigt kor.

Hans Hartvig Seedorff har skrevet teksten til koret **Tanker skal tændes (5)**, der også har musik af Carl Nielsen. Det blev komponeret som en del af kantaten til Polyteknisk Lærestalts 100 års jubilæum i august 1929, som foregik i Forum med transmission i Statsradiofonien. Her sang Studenter-Sangforeningen til toner fra Den Kongelige Livgardes orkester, men i 1931 blev akkompagnementet til kantaten omarbejdet for klaver og strygeorkester. I koret "Tanker skal tændes" præsenteres de store idealer, hvor et "sejrende spor" vidner om "den evige stræben".

Studentersange

Den omfattende samling af studentersange giver et bredt, men noget idealiseret billede af studenterlivet i midten af 1800-tallet. Det er dog hyggeligt en gang imellem at drømme sig tilbage til denne opfattelse, der kædes sammen med nogle af de muntreste mandskorsatser.

Svenskerne har leveret adskillige fine studentsange til det danske repertoire. Blandt de mest populære var Gunnar Wennerbergs samling af baryton/basduetter med klaver, *Gluntarna*, som komponisten – som i dette tilfælde også var forfatteren – skrev til sine studiekammerater i Uppsala omkring 1850. Her skildrer han byens studenterliv med dets sorger og glæder, og i *Herre min Gud (En Månskensnatt på Slotsbacken) (6)* sidder Magistern og Glunten (studenten) oppe på slotsbakken i Uppsala og beskriver alt, hvad de kan se. Duetterne blev både i Sverige og Danmark nærmest indbegrebet af det romantiske billede af studenterlivet og kunne ofte høres ved interne arrangementer, men meget sjældent på koncerter. En udsættelse for kor som denne hører til undtagelserne.

Svenskerne kunne også levere en royal komponist af studentsange. Sangen *Sjungom studentens lyckliga dag (Studentsång) (4)* er skrevet i 1851 af den svenske prins Gustaf, der foruden adskillige korsange til studiekammeraterne også komponerede solosange og klaverstykker. Teksten skyldes forfatteren Herman Säterberg, og sangen er skrevet til studenterkoret i Uppsala. Det er i dag en af de mest kendte svenske studentsange, der udtrykker den glade og lystige opfattelse af de unge mennesker, der herskede omkring 1850. I Danmark kom sangen først på repertoiret i 1862, men måtte vente til årtierne efter 1880 med en længere række opførelser.

Danskerne bød dog også selv på muntre indblik i det romantiske studenterliv, og 1854 var året, hvor både J.P.E. Hartmann, Niels W. Gade og Peter Heise leverede en særlig studentsang til sangforeningens repertoire. Af dem blev Hartmanns *Vi er et lystigt Folkefærd (Studentsang) (7)*, med tekst af venen Chr. Richardt, dog langt den mest populære. Den blev første gang sunget ved et karneval i Casino-teatret i 1854 og figurerede derefter utallige gange på koncertprogrammerne, ikke mindst på turneer. Den blev også brugt som melodi til mange lejlighedssange og er nok korets mest typiske studentsang.

Det er også Chr. Richardt, der har skrevet teksten til *Hvor herligt er et Aftenlag (Studereliv) (8)* – formentlig i sin periode som dirigent i foreningen (1859-63). Det kan være forfatteren selv, der har inspireret den norske komponist Edvard Grieg til at sætte et af sine digte i musik, sandsynligvis i 1863. Grieg opholdt sig i begyndelsen af 1860'erne ofte i København, men sangen kom dog først på korets repertoire i 1866 og fik kun denne ene opførelse. Sangen blev ikke trykt i samtiden, men Grieg tilegnede den til Studenter-Sangforeningen i det manuskript, han forærede koret.

Blandt de mest populære studenterdigtere må man fremhæve Jens Chr. Hostrup, og han tegnede sig da også for tre af studentsangene – alle til allerede kendte melodier. I 1841-44 boede Hostrup på kollegiet Regensen, og det er nok her, han har forfattet *Nu for de danske Studenter (9)*. I denne drikkevisе kan tyske, franske og svenske studenter bare komme an med deres klage over danskerne, som imidlertid har et godt drikkelag at tilbagegive alle klagerne med. Melodien? Ja, det er den kendte "Der var en skikkelig bondemand", som er en tysk folkemelodi, hvor teksten kan spores tilbage til 1500-tallet.

Sin største succes fik Hostrup med komedien *Genboerne*, der havde premiere den 20. februar 1844. Sangspillet skildrer studenterlivet over for "filistrene", den borgerlige kobbersmedefamilie, hvor datteren dog til slut forenes med studenten Basalt. Stykket slutter med sangen *Paa Tankens Slot bor Studenten glad (10)*, der netop skildrer mødet – og til slut foreningen – mellem disse genboer. I komedien bliver sangen derfor sunget af næsten alle de medvirkede, hver med nogle

få linjer. Melodien er den norske folkevisse ”Aa kjøre Vatten”, som gennem det meste af århundredet var en særdeles brugt melodi til lejlighedssange.

Hostrups succes blev to år efter fulgt op af komedien *En Spurv i Tranedans*. Her beretter hele åbningsscenen om studenter på skovtur, og de optrædende diverterer med fire mandskorsange, der blev uhyre populære i kraft af deres nye tekster. Her var glødende indlæg for tidens skandinavisme, men også en beskrivelse af det mere reflekterede studenterliv i ***Ensom og mørk og snæver er vor Bolig (12)***. Melodien hertil stammer oprindeligt fra den tidligere nævnte Reformationskantate af Weyse fra 1839 (koret ”Hil dem, som kæmped”), som Hostrup sikkert har været med til at synge ved højtiden på universitetet.

Drikkeviser

Når studenter mødes i festligt lag, må der drikkevarer på bordet – og viser til at skylle dem ned med. Eksemplerne er mange! Tag med en tur rundt i de forskellige våde varer, man har kunnet byde på i forskellige perioder.

Først går vi ombord i en liflig flaske **rodvin** til tekster af den svenske digterskald Carl Michael Bellman (1740-95). I hans vers spiller alkohol en fremtrædende rolle. Hans to samlinger *Fredmans Epistlar* fra 1790 og *Fredmans Sånger* fra året efter har givet rig inspiration til studenterrepertoiret, på svensk i korsatser, og med nyskrevne danske tekster i det enstemmige repertoire. ***Vila vid denna källa ! (Fredmans epistel nr. 82) (14)*** er slutningen i den første samling og med sin muntre punkterede melodi blev den en af de populære i årtierne efter 1890 som et led i den fornyede interesse for Bellman i Danmark. ***Bort allt vad oro gör (16)*** stammer imidlertid fra en af hans andre samlinger, *Bacchi Tempel* (1783), hvis titel med vingudens navn henviser til indholdet af sangen med ædle druer fra Malaga, suppleret med dejlig rhinskvin. Denne sang er først noget senere blevet indlemmet i sangforeningens repertoire.

Det er også den dejlige vin fra de sydligere himmelstrøg, der hylides i J.P.E. Hartmanns festlige drikkevisse ***Vort Dagværk er til Ende (Reisen til Vinlandene) (15)***, som han komponerede i januar 1851. Teksten skildrer det muntre lag efter en lang arbejdsdag, og den var forfattet af Henrik Hertz allerede i 1833 med en række ekstra vers, der netop beskriver de sydeuropæiske vinlande. Ved decemberkoncerten i 1851 kom satsen på korets repertoire, men først ved genoptagelsen i 1878 blev den for alvor populær og optrådte derefter ved et utal af koncerter som et flot glansnummer. Sangen er ofte en flot og fejende indledning til korets fester.

Når man skal skåle for damerne foregår det også i vin. En af kendteste viser i den sammenhæng, ***En Skaal for den Mø (Sir Toby Bumper's Skaal) (18)***, stammer oprindeligt fra Det Kongelige Teater, hvor C.E.F. Weyse var blevet bedt om at skrive musik til N.V. Dorphs nyoversættelse af visen fra den engelske komedie *Bagtalelsens Skole*. Den blev først opført på teatret efter Weyses død, nemlig i 1846 og i januar året efter udkom sangen med akkompagnement af tidens modeinstrumenter klaver eller guitar. Den blev også hyppigt brugt som melodi til lejlighedssange, men sjældent i korsammenhæng (bortset fra omkvædet).

Så kommer turen til **punchen**. Mange gilder i Studenterforeningen blev indledt med sangen ***Nu er det stille (19)***, hvor det

gælder om først at nå til bunds i den store punchebowle og gå på ”perlefiskeri” i den liflige drik. Teksten er Jens Chr. Hostrup mester for, sandsynligvis mens han boede på Regensen (1841-44), og melodien stammer fra komponisten, sangeren og storcharmøren Edouard DuPuys syngespil *Ungdom og Galskab* (1806). Sangen opråbte sjældent i koncertsammenhæng, men kunne ikke undværes ved de uformelle fester.

Man kan jo også fiske efter perler i **champagne**, og det gør forfatteren Knud Vallø, som i midten af 1800-tallet skrev **Kom Brødre, lad os tømme (Drikkevisen) (17)** til den finske studentsangs store komponist, Fr. Pacius’ melodi fra 1843. I teksten skænker forfatteren hellere end gerne de unge piger til andre, hvis han kan få sin ”Veuve Cliquot” (champagnen ”Den Gule Enke”). Visen blev især populær i intern sammenhæng, selv om den også blev sunget ved nogle få koncerter efter førsteopførelsen i 1868.

De stærkere varer blev dog også dyrket – og her spiller **snapsen** en særlig rolle. Ritualerne med at synge i forbindelse med indtagelsen af denne klare drik er kommet fra Sverige. **Helan går (20)** er nok den mest kendte svenske snapsesang, selvom dens oprindelse fortoner sig i det uvisse. Den kan dokumenteres i brug omkring midten af 1800-tallet, men er kendt for den tid, og den nævnes i sammenhæng med studenter i Sverige i 1869.

Den anden snaps drikker man efter at have sunget **Hur länge skall på borden (Halvan) (21)**, som er det mest kendte eksempel på, hvordan de svenske studenter forsynede ældre, nationale sange med nye, parodiske tekster til en drikkevisen. Melodien er komponeret i 1848 af Gunnar Wennerberg til teksten ”Hur länge skall i Norden” – en hyldest til skandinavismen, men allerede i 1850’erne blev der skrevet en ny tekst til sangen. I 1880 fik den så sin endelige form som snapsesevise af den senere litteraturprofessor i Uppsala Carl Nyblom, og med studenterne blev den udbredt over hele Sverige.

Skulle man føle sig fristet til endnu en snaps, må man først foredrage visen **Ren helan slunkit ner (Tersen) (22)**. Den er af nyere dato og har både melodi og tekst af den finske komponist og dirigent Nils-Eric Fougstedt, der bl.a. stod i spidsen for Akademiska Sångföreningen i Helsinki 1946-50. Den stammer fra 1943, og de danske studenter hørte den første gang efter en koncert i Helsinki i april 1950, hvor Fougstedt selv dirigerede den ved en festlig sammenkomst. Den var oplagt for danskerne at tage med hjem.

Og så er der endelig komponisten og studentsangeren Knud Vad Thomsens charmerende **Ren som en Jomfru (Aquavitén) (23)** til tekst af Hans Hartvig Seedorff fra hans digtsamling *Mod fremmede Stjerner*. Denne korte fyndige sats kan synges uanset hvilket nummer snapsen har. Sangen, der blev uropført i januar 1960, er den yngste på drikkeviserepertoiret, men den har ved sin popularitet bredt sig til studenterkor i hele Norden.

Forbavsende nok er det ikke kun skandinaver, der drikker. Viser til dette formål findes i rigt mål også i det øvrige Europa, og de hylder for det meste den gode og opkvikkende vin.

Fra Tyskland kommer **Ein König ist der Wein (Das Königslied) (24)** af komponisten Adolf Eduard Marschner med tekst

af Franz von Kobell. Det er vinen, der er kongen i denne korte, lystige drikkeviser med et meget velunderbygget musikalsk klimaks til slut.

England er repræsenteret med den walisiske forfatter John Dyers fint turnerede tekst *Here's a health to the king (Down among the dead men) (25)* til en gammel engelsk folkemelodi. De "døde mænd" er de tomme flasker på gulvet, og de, der ikke vil drikke for kongen, freden, rigdom, kvinderne og kærligheden kan blive liggende dernede. Det skildrer musikken på en forbilledlig måde, og sangen ender på en meget dyb tone.

Øvrige sange

Til den sidste gruppe hører et par uundværlige og meget populære sange af højt forskellig art. *Da Vaartoner løde fra Lærkernes Bryst (Rejsesang) (11)* har traditioner langt tilbage i dansk studentersang. Melodien blev skrevet af Fr. Kuhlau som en del af hans samling af 6 sange for fire mandsstemmer, op. 67 fra 1820'erne. På dette tidspunkt blev sangene med deres tyske tekster betragtet som et raffineret kvartetrepertoire blandt studenterne. Det forhindrede dog ikke, at netop *Rejsesang* blev utroligt populær gennem hele 1800-tallet, og den er med i stort set alle udgaver af Studenter-Sangforeningens sangbøger. I forbindelse med en udflugt til Møn i 1846 forsynede Jens Chr. Hostrup den med en dansk tekst om trækfuglelængslen, og den har også efterfølgende lagt melodi til en række lejlighedsange.

Hur skönt det är i skogen få (De muntra musikanterna) (13) er en lystig studentersang, som især er blevet dyrket i Finland og Sverige. Den er skrevet af August Ferd. Riccius i midten af 1800-tallet, men kom først på de danske studenters repertoire i maj 1868. Senere dukkede den op på mere uformelle programmer og ved koncerter i provinsen, men den er nok blevet anvendt en del ved interne fester. Svenskerne tog sangen med ved optrædener ude i Europa og USA, og den gav hen mod 1900 navn til elitekoret *Muntra Musikanterna* fra Finland, som også besøgte København flere gange.

Når det er tid at slutte – eller blot sende damerne hjem - tager man smukt afsked ved hjælp af sangen *Good Night Ladies (26)*. I korarrangøren og -dirigenten Norman Luboff's indpakning har denne enkle, engelske folkesang fået en meget smuk og spændende præsentation. Således fik koret afsluttet en festlig samling af studenter- og drikkeviser på værdig vis.

Anne Ørbæk Jensen

1. Gaudeamus igitur

Gaudeamus igitur
juvenes dum sumus !
post jucundam juventutem,
post molestam senectutem,
nos habebit humus.

Vivat academia, vivat professores !
Vivat membrum quodlibet,
vivant membra quaelibet !
Semper sint in flore !

Vivant omnes virgines,
faciles, formosae !
Vivant et mulieres,
tenerae, amabiles,
bonae laboriosae !

Vivat et respublica et qui illam regit !
Vivat nostra civitas,
maecenatum caritas,
quae nos hic protegit !

Pereat tristitia, pereant osores !
Pereat diabolus, quivis antiburschius
atque irrisores !

2. Hellige flamme

Hellige flamme, styrk i din glans
alle, som kæmpe for musernes
krans !
Kundskab, din stamme blomstrende
stå,
evig, mens tiderne vekslende gå !
Kundskab, kundskab,
evig din stamme blomstrende stå.

3. Som løv på linde

Som løv på linde
der hastigt svinde
for høstens vinde,
er mandens kår;
men stormen kalder,
når løvet falder,
den næste alder,
livets fornyer den unge vår.

Kom frem at fare
med øjne klare,
du unge skare,
bring vår i hus;
faklerne brænder,
lad se, I sender
fra hånd til hænder,
luende høje de lyse blus.

Hvor rig og fager
en arv I tager:
al verdens ager
i rum og tid !
Det længst forsvundne,
det forudvundne,
det end ej fundne,
fremad, og vind det med vid og flid !

Når sandheds stjerne
I følger gerne,
mod kyster fjerne
I styrer trøst !
Farten vil bære
sin løn og ære,
når ret I lære
forskerens lykke og videns lyst.

4. Studentsång

Sjungom studentens lyckliga dag,
låtom oss fröjdas i ungdomens vår !
Ån klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusnande framtid är vår.
Inga stormar än
i vårt sinne bo,
ty hoppet alltid är vår vän,
och vi dess löften tro,
när vi knyta förbund i den lund,
där de härliga lagarna gro.

5. Tanker skal tændes

Tanker skal tændes og skride...
luftsyn som fædrene så:
Bro - akvadukt - pyramide !
flimrer endnu mod det blå.
Smuldret er hånden og læben,
drømmen blev dækket af jord,
men om den evige stræben
vidner et sejrende spor.

Kaldte vi rummet: det tomme,
bundløst var gavernes kar !
Rig er den dag, der skal komme,
vendt imod dagen, der var.
Dette er grublerens nåde,
rakt ham af stjernernes skål:
rummet er gåde bag gåde,
mørke bag lysende mål.

Ind i det mulm skal vi vandre,
ført af vort brændende kald.
Giv os at lyse for andre,
følges end flugten af fald.
Skovenes billede står tegnet
dybt i forgængelsens støv.
Men for hvert blad, som er segnet,

bruser det levende løv.

6. En månskensnatt på Slottsbacken

Herre min Gud, vad den månen lysar,
se, vilken glans utöver land och stad !

Himlen er klar och var stjärna myser
vänligt emot oss ner och vinkar glad.
Där flammer Sirius, där Orion,
där plaskar Svanen i eternas bad.

Högt opp i slottet varena ruta
blixtrar, som vore den en ädelsten !
Tänk dig vid tornet en prins med luta,
fladdrande lockar och charmanta
ben !

Och i et fönster Cecilia Wasa,
bländande skön uti månens sken.

Var finns en punkt uti Sveriges rike
där man om natten har så lycklig
lott ?
Hellre jag sover i 'Stadens dike'
än uppå bolstrarna i kungens slott.
Nu ska' vi knackka oss in hos Lamby:
Porter så här dags är det ej gott ?

7. Studentersang

Vi er et lystigt folkefærd
fra alle verdens kanter,
vort rige er så noget nær
et bjerg af folianter;
men ungdom gav os indfødsret,
hvor lykken slår sin vinge,
og hvor druen vokser tæt,
der samles vi på tinge.

En verden, spændt i snøreband,
os passer ikke ganske;
der får man ingen vennehånd,
men kun en vennehandske;
der dyrker man en poesi,
som skæres på maskine;
kærnen mangler indeni,
og hakkelsen er det fine.

Men vi har tro på solens glans,
når blot vi ser lidt skygge,
og vi tør trøstigt binde krans,
før vi kan huset bygge.
Om verden var et hav af gråd,
sang vi dog glade sange:
Håbet er en lille båd,
men den kan rumme mange!

8. Studereliv

Hvor herligt er et aftenlag
med viddets blus og sangens toner !
Men herligst når en dygtig dag et
flittigt forskerværk det kroner.
Og den var aldrig ret student,
som ej til granskerfryd har kendt
og ej som værnepligtig tjent
i Spydgudindens legioner.

Det er en fryd, i fredet skjul
de gamle guder end at dyrke,
og lære af Athenes fugl
den gode kunst: at se i mørke,
og spørge ret af hjertens lyst
og fange svar af fortids røst,
og lade stemmen i vort bryst
vor stille dommergerning styrke.

Men hugged du i sprogets ur
for ordets ægte malm at vinde,

og var den mægtige natur
din tavse higen elskerinde,
og var på fortids sagn du klog,
og gransked du i Bøgers Bog:
De mange veje mødes dog
for samme sandheds tempeltinde.

Ja der, i tusind søjlers krans
står altret med de hvide flammer.
Som fik af julestjernen glans
og præster blandt alverdens stammer
og ved fra kundskabstræets gren
og slægters kraft på offersten,
der vil vi hente hver og een
en gnist til lampen i vort kammer.

9. Nu for de danske studenter

Nu for de danske studenter vi
vil synge lystigt i kor.
Der er dog ingen så god som de
på denne syndige jord.
Se her er vort argument:
Ved glasset hver dadel vi jage
tilbage,
hvor den kom fra,
og drikke da
en skål for den danske student !

For tysken ikke vi grundig er,
men hvad er det for en snak ?
Vi gransked med flid efter ånden her
og fandt den i punch og tobak.
Men kommer han her med sit 'Was' ?
Vi svarer: 'wir leben und weben
und trinken und klinken, ja,
hurra, hurra !
Was sagst du, mein Bruder, zu das ' ?

Når fransken dadler vor gravitet og

le plaisir et l'honneur et la
comçi, comça
votre obeissant serviteur.'

Hvis, svenske bror, du i sinde fik
at kalde os treven og mut,
når tit med vrøvl og med politik
vi spildte det glade minut,
så kom, hvor glassene står !
Thi 'hår har os kruset förtjuset,
og livet oss tyckes da
oändligt bra,
hår supa de danska: gutår !'

Men vi har argumenteret nok,
og mer end dadlen var værd:
En så fortræffelig broderflok,
den vokser ikke på træer.
Ja her er vort argument:
Ved glasset hver klage vi jage
tilbage, hvor den kom fra,
og drikke da
en skål for den danske student !

10. På tankens slot

På tankens slot bor studenten glad
og lever højt som man kan vide;
han søber nektar af ideens fod
og blæser så ad det solide;
men som hans genboer i verden står
den flok der rundt i livets mølle går
med sav og høvl, med gods og vrøvl,
med lænket fod og stækket vinge.

Dog stundom ud fra sit skjul han flyr
og ser på genboernes fagter;
men da er han er gefærlig fryr,
man ej med næverne ham magter;
og om man end er nok så snild og
10

kæk;
går dog studenten med profitten
væk;
stor er hans magt, han står i pagt
med højere autoriteter.

Men når så udsigt til en pigell
i genbovindvet er ham givet,
så slår ideen ikke længer til,
så styrter han sig ud i livet.
Men når så pigen siger ja dertil,
og når så fatter, ja og mutter vil,
så har han jo bygt sig en bro,
der knytter livet til ideen.

11. Rejsesang

Da vårtoner løde fra lærkernes bryst
og vakte det døde til liv og til lyst,
da sad som i fængsel vort higende
mod,
da svulmed af længsel vort
vikingeblood.

Ej kakkellovnskrogen os hued som
før,
da lukked vi bogen, den blev os
for tør;
da sejlet vi hejste i knagende rå,
og lystig vi rejste ad bølgerne blå.

Som træfugle flagre vi vidt over
strand
fra hjemmet det magre til glædernes
land.
Vær frejdig vor håben ! hvad frygte
vi for ?
se vejen er åben og verden er vor !

12. Ensom og mørk og snæver

Ensom og mørk og snæver er vor
bolig:
tummel og spræl,
glansen derude må studenten rolig
sige farvel.
Lokkende toner ind til os sig trænge,
verden er lys og kvinden er så smuk;
men vi døren stænge
skönt med et suk.

Dog i vort kammer fristeren
forsvinder
hurtigt igen,
verden formindskes, pigens røde
kinder
brat falme hen.
Højt over jorden stige vi til kampen,
evigheds porte åbnes for vor sans,
og vi se ved lampen
musernes dans.

13. De muntra musikanterna

Hur skönt det är i skogen få
i morgon solens glans marchera,
när skogens fåglar höras slå,
vi börjar straxt accompanera.
Hör hornets klang, hör hornets klang,
när vitt omkring, när vitt omkring;
vår våg er strödd med diamanter.
Vi äro muntra musikanter,
och vår är hela jordens ring,
vi äro muntra musikanter,
och den är vår, ja, den är vår,
ja hela jordens ring.

14. Fredmans epistel nr. 82

Vila vid denna källa !
Vår lilla frukost vi framställa:
rött vin med pimpinella
och en nyss skuten beccasin.
Klang! vad buteljer, Ulla,
i våra korgar, överst fulla,
tömda i gräset rulla,
ock känn vad ångan dunstar fin !
Ditt middagsvin
Sku vi ur krusen hålla
med glättig min.
Vila vid denna källa,
hör våra valthorns klang, kusin !

Himmel, vad denna runden,
av friska lövträn sammanbunden,
vidgar en plan i Lunden
med strödda gångar och behag.
Ljuvligt där löven susa,
i svarta virvlar grå och ljusa
träden en skugga krusa
inunder skyars fläkt och drag.
Tag, Ulla, tag
vid denna måltidsstunden
ditt glas som jag.
Himmel, vad denna runden
bepryds av blommor tusenslag !

Nymfen, se var hon kliver,
och så bestälsam i sin iver,
än ägg och än oliver,
uppå en rosig tallrik bär.
Stundom en sked hon öser,
och över bunken gräddan slöser;
Floret i barmen pöser,
då hon den mandeltårtan skär.
En kyckling där,
av den hon vingen river,

nyss kallnad är.
Nymfen se var hon kliver,
och svettas i ett kärt besvär.

Blåsen I musikanter,
vid Eols blåst från berg och branter;
sjungen små kärlekspanter,
bland gamla mostrars kålt och gnag.
Syskon ! en sup vid disken,
och pro secundo en på fisken;
Krögarn, den basilisken,
summerar tavlen full i dag.
Klang du och jag !
Klang Ullas amaranther,
av alla slag !
Blåsen I musikanter,
och var och en sin kallsup tag.

Äntlig i detta gröna,
får du mitt sista avsked röna;
Ulla ! farväl min sköna,
vid alla instrumenters ljud.
Fredman ser i minuten
sig till naturens skuld förbruten,
Kloto ren av syrtuten
avklippt en knapp vid Karons bud.
Kom hjärtats gud !
Att Fröjas ätt belöna
med Backi skrud.
Äntlig i detta gröna
stod Ulla sista gången brud.

15. Rejsen til vinlandene

Vort dagværk er til ende.
Som fri og muntre svende
vi samles om vort bord;
forfriske sindet atter
med tale, skæmt og latter,
og syngte højt i kor:

Hallo,hallo,hallo !
På arbejd følger ro.

Langt over dunkle vande
mod syden ligger lande;
på bjerget ranker gro.
O, den der havde vinger !
Derhen, derhen os bringer !
Der er det godt at bo !
Hallo, hallo, hallo !
Der er det godt at bo !

Har vi da vinger ?

Nej, vinger har vi ikke,
men vi har lyst at drikke,
og vinger har vor lyst !
Med den vi fare vide !
Med den mod sønderlide
vi kapre vinens høst.
Hallo, hallo, hallo !
Derhen hvor ranker gro !

16. Bort allt vad oro gör

Bort allt vad oro gör,
bort allt vad hjärtat kväljer.
Bäst att man väljer
bland dessa buteljer
sin maglikör.
Granne, gör du just som jag gör !
Vet, denna oljan ger humör.
Vad det var läckert !
Vad var det ? Rhenskt bleckert ?
'Oui, monseigneur !'

Bort allt vad oro gör !
Allt är ju stoft och aska.
Låt oss bli raska
och tömma vår flaska

bland brøderne !
Granne, gør du just som jag gør !
Vet, denna oljan ger humör.
Vad det var mäktigt !
Vad var det ? 'Jo präktigt !'
Malaga ? 'Ja !'

17. Drikkeviser

Kom brødre, lad os tømme
for alle lyse drømme
ved glasset her en skål !
ved glasset her en skål !
En hytte og en pige,
en dronning og et rige,
der har I drømmens mål,
der har I drømmens mål,
drømmens mål.

En borg med gyldne tinder,
med gamle, rustne minder,
af dem kan hundred' fås,
af dem kan hundred' fås.
Nej hist, hvor druen blinker,
mit længselsslot mig vinker,
skænk mig Château la Rose,
skænk mig Château la Rose,
la Rose.

De piger, unge, fagre,
som lokkende omflagre
lig sommerfugle små,
lig sommerfugle små;
dem vil jeg eder skænke,
for jeg vil ha' en enke,
den hulde Veuve Cliquot,
den hulde Veuve Cliquot,
Cliquot.

18. Sir Toby Bumper's skål

En skål for den mø i blufærdige vår !
Skål for den gamle matrone !
Skål for den glut, som gud Amor
forstår !
Skål for den ærbare kone !
Tag dit glas, min ven, tag dit glas,
min ven,
drik din piges skål, hver munter
svend !
Se, hun smiler til det fulde bæger
hen;
se, hun smiler til det fulde bæger
hen !

Skål pigen med kindernes
blomstrende par !
Skål den som ikke florerer !
Den som af øjne to smægtende har !
Den som med ét kokketterer !
/: Tag dit glas.../

En skål for den pige, hvis barm er
som sne !
Skål den, hvis hud er som læder !
Konen skal leve, som sukker: Ak ve !
Pigen som kender kun glæder !
/: Tag dit glas.../

Så samle vi smalle og tykke og små,
unge og gamle tilsammen !
Mig er det ligegodt, vin lad os få:
Skål for dem alle tilsammen !
/: Tag dit glas.../

19. Nu er det stille

Nu er det stille, han har os forladt,
solen, den gamle urostifter,

og i den tavse kølige nat
vil vi skride til svare beridder.
Borgeren snorker alt, men vi
vi gå på perlefiskeri.

For os på bordet se vi et hav.
Bølgerne vildt mod kysten skummer.
Men i den dybe, skrækkende grav
mangen kostelig perle det rummer.
Se ! hvor de funkler ! Bølgen her
har lånt af dem sit gyldenskær.

Bredden er stejl, det går vel ej så
nemt,
fremtidig vi dog på fangsten drage:
Kækhed og håb og lystighed og
skæmt,
det er perler, man ikke tør vrage.
Halsen er tør og lysten stærk,
det glider nok, det store værk.

Sej, mine gutter ! Nu skal vi til
bunds !
Glasset det er vor dykkerklokke,
dermed vi synker i den dybe punch,
hvor de funkler perler os lokke.
Efter dem - rask ! nu ned det går -
en skål for ham, som først dem når !

20. Helan

Helan går, sjung hoppfalla-lalla lal-
la-la-la !
Helan går, sjung hoppfalla lalla lej !
Och den som inte helan tar,
han inte heller halvan får.
Helan går ! Sjung hoppfalla lalla lej !

21. Halvan

Hur länge skall på borden
den lilla halvan stå ?
Skall snart ej höres orden:
Nu halvan går, låt gå.
Det ärvda vikingssinne
till supen trår igen
och helans trogna minne
i halvan går igen.

22. Tersen

Ren helan slunkit ner
och halvan tagen är,
men magen vil ha mer,
ej släckt er dess begär.
Till tersen nu den trår,
till tersen nu den trår.
Så drickom, drickom, skål gutår !

23. Aquaviten

Ren som en jomfru og stærk som
en bejler,
hed som det hjerte, der hamrer
mod dit,
kølig som kilden der vårhimlen
spejler:
Sådan, min ven, er en dansk akvavit !

24. Das Königslied

Ein König ist der Wein
ein König ist der Wein !
Mit Segen reich beladen
ist er von Gottes Gnaden,
und mancher Purpur sein.
Ein König ist der Wein !

Ein König ist der Wein,
ein König ist der Wein !
Mit einem Rebenbande
umschlingt er alle Lande,
beherrscht sie gross und klein !
Ein König ist der Wein !

25. Down among the dead men

Here's a health to the King, and a
lasting peace,
to faction an end, to wealth increase.
Come, let us drink it while we have
breath,
for there's no drinking after Death.
And he that will this health deny,
down among the dead men
down among the dead men
let him lie.

Let charming beauty's health go
round,
in whom celestial joys are found,
and may confusion still pursue
the senseless womanhating crew.
And they that woman's health deny,
down among the dead men
down among the dead men
let him lie.

In smiling Bacchus' joys 'll roll,
deny no pleasures to my soul:
let Bacchus' health round briskly
move,
for Bacchus is the friend of Love.
And he that would this health deny,
down among the dead men
down among the dead men
let him lie.

May love and wine their rites
maintain,
and their united pleasures reign !
While Bacchus' treasure crowns
the board,
we'll sing the joy that both afford.
And they that wo'nt with us comply,
down among the dead men
down among the dead men
let him lie.

26. Good Night Ladies

Good night ladies
we're going to leave you now.
Merrily we roll along
on the deep blue sea.

Farewell ladies
we're going to leave you now.
Merrily we roll along
on the deep blue sea.

Det aktive kor ved mindehøjtideligheden for Enkejeiserinde Dagmar i Roskilde i 2007.

Studerter-Sangforeningen

Studerter-Sangforeningen er stiftet på Regensen i København i 1839 og har til formål at dyrke flerstemmig mandskorsang og at udbrede kendskabet til den danske mandskorsang. Den direkte inspiration til stiftelsen var de nordiske studentermøder i 1830'erne, hvor de københavnske studenter hørte hvad Lunds Studentsångforening - som var dannet i 1831 - kunne præstere. Studenter-Sangforeningen er Danmarks ældste mandskor og Danmarks ældste amatørkor. De ca. 250 medlemmer er enten aktive studerende, eller har en længere videregående uddannelse bag sig. Det aktive kor tæller omkring 60 sangere og dirigeres af Jørgen Fuglebæk, siden 1992 korets chefdirigent. Korets vicedirigent og sanginstruktør er sangpædagog Jon Hollesen.

Fra begyndelsen har korets repertoire bestået af forårssange, serenader, drikkeviser og fædrelandssange. Studenter-Sangforeningen reflekterede ligesom andre studenterkor i Skandinavien de politiske og nationale strømninger i midten af det 19. Århundrede (Skandinavismen). En ikke ubetydelig del af dansk kultur- og musikliv var med til at give Studenter-Sangforeningen en central placering, bl.a. J.P.E. Hartmann, Peter Heise, Christian Winther, Jens Chr. Hostrup, Carl Ploug og Chr. Richardt, som alle var medlemmer af koret.

Indsatsen for at udvikle og udbygge mandskorlitteraturen er fortsat op til vor egen tid. Under den tyske besættelse af Danmark tog Studenter-Sangforeningen kontakt til en række danske komponister og stod siden for uropførelsen af adskillige nye danske kompositioner. Senest har komponisten Svend Hvidtfelt-Nielsen på Studenter-Sangforeningens initiativ sat musik til to digte af HKH Prinsgemalen, hvoraf det ene - "Lacrymae mundi" - blev uropført i forbindelse med Prinsgemalens 75 års fødselsdag.

Koret synger ved centrale festlige lejligheder på Københavns Universitet og afholder i øvrigt regelmæssigt koncerter i Københavns-området, rundt omkring i hele landet, og på koncertrejser til udlandet.

Koret takker Dansk Kapelmesterforening og Preben Johan Michelsens Fond for velvillig økonomisk støtte til indspilningen af denne CD.

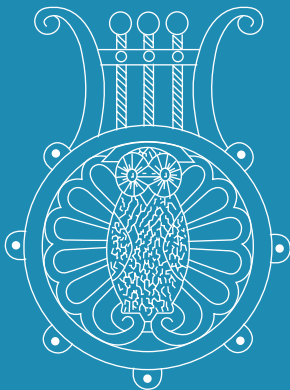
Yderligere informationer om Studenter-Sangforeningen og de øvrige CD'er koret har indspillet kan findes på hjemmesiden www.unichoir.dk

Jørgen Fuglebæk

Jørgen Fuglebæk (f.1953) tiltrådte den 1. august 1992 som chefdirigent for Studenter-Sangforeningen. Han er cand.phil. i musikvidenskab fra Københavns Universitet og uddannet som dirigent ved Royal Academy of Music i London i 1980. Året efter blev han pristager ved "Ung Nordisk Dirigentkonkurrence" i Norrköping. I 1982 modtog han Sveriges Orkesterforeningers Rigsforbunds Kapelmesterdiplom og i 2002 Poul og Sylvia Schierbecks Legat. I 1981 debuterede han i Tivoli med Sjællands Symfoniorkester og har siden haft engagementer med svenske og danske orkestre og musikkorps samt med Radiokoret og Radiokammerkoret. Han har turneret med kor og orkestre over det meste af Europa. I perioden 1981-2007 var han dirigent for Birkerød Musik-dramatiske Forening, og foruden stillingen som chefdirigent for Studenter-Sangforeningen er han dirigent for det jyske underholdningsorkester Lausenia.

Han er en efterspurgt instruktør ved musikstævner og kurser i direktion og underviser i korledelse ved Aarhus Universitet samt orkesterledelse ved Det Fynske Musikkonservatorium og Det Kgl. Danske Musikkonservatorium i København.

8.572397

DDD